

beszerzését a városi tanács és a Nemzetközi Vöröskereszt fedezte, valamint a közösség a maga belső erőforrásaiból.

December 2-án Rosta tájékoztatta a zsidó vezetőket, hogy a zsidók számára előírt napi fejadag 150 g kenyér, 40 g liszt, 10 g olaj és 30 g zöldségféle. A zsidóknak havonta 600 g só is kellett kapniuk, továbbá hetenként 100 g húst, „amennyiben beszerezhető” volt. A zsidóknak juttatott ennivaló 690–790 kalóriát tartalmazott – a börtönök foglyai 1500 kalóriát kaptak. (Ezt a kalóriaszintet állítólag Vajna szabta meg.) Ám még ez a korlátozott mennyiségű étel sem állt mindig a gettólakók rendelkezésére, akik éhen haltak volna a semleges országok képviselői által megszervezett élelmiszer-adományok nélkül.¹¹⁰ A Nemzetközi Vöröskeresztet különösen azoknak a gyermekeknek az ételmezése foglalkoztatta, akiket a védett gyermekotthonokból költöztettek át a gettóba. A Vöröskereszt legfontosabb raktárai is gyakran nyilas támadások célpontjaivá váltak.

A készletek egy részét mentesített zsidók vagy olyan zsidók szereztek be, akiknek különleges engedélyük volt a gettó területének elhagyására. A Vöröskereszt együttműködésével december 8-án különleges bizottság alakult, hogy felügyelje a beszerzéseket és a Vöröskereszt raktárából való elosztást. Tagjai közé tartozott Komoly Ottó (aki ekkor a Vöröskereszt vezető tisztviselőjeként tevékenykedett), Joel Brand felesége, Hansi, Wilhelm, továbbá Bauer, Vas, Stöckler és Faragó. Aktív szerepet játszott ezeknek a feladatoknak az ellátásában Graber Pál, Kurzweil István, Pásztor József, Váradi Jenő és Vida Miklós. December 18-án a Vöröskereszt úgy döntött, hogy irodát nyit a gettóban (a Wesselényi utca 17. sz. alatt) vagy 50 alkalmazottal.

Az élelmiszer-szállításokat gyakran megakadályozták a gettó főkapuinál szolgálatot teljesítő nyilasok. Amikor Lőcsey felszólította őket, hogy hagyjanak fel ezzel a beavatkozással, Bata János, a helyi nyilas vezető felháborodottan ostromozta a zsidók „lázító” magatartását. Batát különösen bosszantotta, hogy a Vöröskereszt sajtót és tojást szállított a gettóbeli gyermekeknek, pedig ezeket a cikkeket már egész Budapesten nem lehetett kapni. Olykor az élelmiszer egy része eljutott a feketepeciacra, mind a gettón belül, mind azon kívül, de az ár a zsidók túlnyomó többsége számára megfizethetetlen volt. A kenyér hivatalos ára például kilónként 1,5 pengő volt. A feketepeciacon a gettón kívül 10–12 pengő, míg a gettóban 500.

Miután a szovjetek december 27-én bekerítették Budapestet, a gettó ellátása, akárcsak az egész fővárosé, lehetetlenné vált. A helyi tartalékok csökkentek, az étkezések száma ritkult, az adagok kisebbek, a levesek híggabbak lettek. A táplálkozási problémákat súlyosbította a tény, hogy sok gettólakó diétát igénylő, idősebb ember volt. Ráadásul csaknem 6000